

[Ole Espersen]

sjællands amts side. Men på hr. Hans Jørgen Jensens spørgsmål om, hvad der så skulle ske med dem, der røg ud af systemet, svarede ministeren, at de måtte henvende sig til de almindelige domstole. Det plejer imidlertid at være sådan, at en offentlig myndighed, hvis den erkender, at loven er overtrådt, og at dette har medført et økonomisk tab, naturligvis betaler; man siger ikke til den borger, der har lidt tabet, at vedkommende må gå til domstolene, når man erkender, at man har handlet i strid med lovgivningen.

Jeg vil spørge ministeren, om man ikke mener, det var rimeligt at betale, når man erkender, at der er handlet lovstridigt, og at dette har medført et økonomisk tab, og i benægtende fald, om man så i hvert fald ikke vil anbefale, at der gives fri proces, hvis de pågældende er nødt til at henvende sig til domstolene, hvilket dog altså ikke skulle være nødvendigt.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Espersen, at jeg synes, det dér med det lovstridige lyder meget voldsomt, nemlig som om en amtskommune bevidst har villet overtræde en gældende lov. Problemet kan jo også skyldes, at den pågældende amtskommune – og nogle af kommunerne inden for amtskommunen – reelt har haft vanskeligheder med at finde de pladser til dem, der var berettigede til dem. Jeg tror altså ikke, der er tale om en bevidst overtrædelse af loven, men snarere om nogle uheldige omstændigheder, som har gjort, at amtskommunen ikke har været i stand til at opfylde sin forpligtelse.

Derfor står vi nu i den situation, at vi skal prøve at finde ud af, hvordan vi kan sikre, at amtskommunen i fremtiden opfylder sine forpligtelser, således at ingen mennesker mister retten til dagpenge, fordi de ikke rettidigt får et jobtilbud.

Jeg mener ikke, at der er nogen som helst hjemmel til, at vi f.eks. kunne sige, at folk, der skulle have haft dagpenge, men som nu er på bistandshjælp, blev overført til dagpenge igen og fik en eller anden form for erstatning. Jeg mener ikke, der er nogen som helst lovhjemmel til at gøre dette.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg mener at kunne huske, at ministeren i sit svar til mig sagde, at man i første omgang har skrevet til amtskommunen. Må jeg tage det som udtryk for, at ministeren ikke vil udelukke, at man beder indenrigsministeren om at anvende styrelsesloven over for Vest-sjællands amt?

Ole Espersen (S):

Nu var ministeren faktisk selv inde på den mest naturlige konsekvens af det, der er sket, nemlig at man sagde til de mennesker, der var gået ud af dagpengelovgivningen og over på bistand på grund af en fejl – en lovstridig handling, som ministeren selv har sagt, ikke begået af ond vilje, men alligevel en lovstridig handling fra amtskommunens side – at de naturligvis ikke skulle lide tab, fordi en lov ikke var blevet opfyldt fra den offentlige myndigheds side.

Ministeren sagde, der ikke var lovhjemmel til at føre dem tilbage i systemet, og mit spørgsmål er derfor, om ministeren ikke synes, det var rimeligt, at de, der har måttet forlade systemet uden egen skyld, i kraft af en lovhjemmel kunne føres tilbage igen, og helt konkret, om ministeren vil tage initiativet til, at der gennemføres en sådan lovhjemmel.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan sige til hr. Søren B. Jørgensen, at jeg tror, jeg er lige så interesseret som han i, at dette her kommer til at fungere i praksis, og jeg vil altså i første omgang indskærpe Vestsjællands amtskommune dens ansvar. Men hvis det så viser sig, at man ikke kan få bragt problemerne på plads, må man selvfølgelig overveje, om der skal bruges andre virkemidler, som det hedder på moderne dansk, i den sammenhæng.

Dernæst vil jeg sige til hr. Ole Espersen, at jeg finder sagen angående problemerne i Vestsjællands amtskommune meget beklagelig, for når vi har en lov, skal den også overholdes, men jeg ved ikke rigtig, om det er den mest hensigtsmæssige måde at klare problemerne på, når det drejer sig om 48 personer, at fremsætte lovforslag i folketinget derom. Det kan jeg ikke umiddelbart svare bekræftende på, men vi vil i hvert fald arbejde meget stærkt på at forhindre, at andre kommer i en tilsvarende situation.